

N:o 184.

Af Herr P. Gummessen: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om indragning af Kongl. Krigshofrätten m. m.

Ofta framställas önskingar om minskning i det öfverflödigt stora antal tjänstemän, som genom en mindre lämplig organisation af embetsverken måste aflönas af staten utan att göra en mot lönen svarande nytta, men sällan kommer man utom önskingarnes område emedan alla förslag till ett bättre vanligen stranda emot någon formel svårighet, som med litet god vilja lätteligen skulle kunna öfvervinnas. Äiven med fara, att den framställning jag nu ämnar göra skall röna lika öde med andra tillförene i samma syftning gjorda, kan jag dock icke underlåta att fästa Riksdagens uppmärksamhet på det numera fullkomligt obehöfliga embetsverk, som kallas Kongl. Krigshofrätten med derunder lydande auditörer och vice auditörer. Af Riksdagens sednast församlade revisorers berättelse har jag funnit, att kostnaden endast för Kongl. Krigshofrätten uppgår till öfver 17,000 R:dr om året, och af innevarande års statskalender inhemtas, att vidare vid arméén och flottan äro anställda tillsammans 44 auditörer och 19 vice auditörer, hvilkas aflöningar naturligtvis uppgå till betydligt högre belopp. Hvad uträtta nu alla dessa tjänstemän? Af herr Justitie-statsministerns embetsberättelser för de sednaste åren, med deri intagna arbetsredogörelser för Krigshofrätten och Rikets samtliga Krigsrätter, finner man att de brottmål,

som af Krigshofrätten såsom domstol blifvit handlagda, endast utgöra omkring 50 hvarje år och att alla målen vid Krigsrätterna icke öfverstiga 200 om året. För detta antal mål, icke utgörande tillsammans så många, som vid en enda Häradsrätt i ett medelstort härad, är nu en sådan mängd tjenstemän upptagen. Det är visserligen sannt, att vissa auditörer jemväl hafva något litet att bestyra med en och annan boställssyn eller med att lemna något biträde i Chefsexpeditionen under mötena, men dessa göromål äro af så ringa betydighet att de mycket väl kunna öfvertagas af regementsskrifvarne, och de sällan förekommande brottmålen skola säkerligen med lika grundlighet och rättvisa blifva handlagda af de vanliga domstolarne, utan att dessas arbete kan anses blifva derigenom i någon nämnvärd mån ökadt, likasom man kan vara viss om, att de mål, som Krigshofrätten nu har att afgöra, skola i de vanliga Hofrätterna, som endast bestå af juridiskt bildade personer, blifva fullt ut lika väl pröfvade, som i Krigshofrätten, der endast en af ledamöterna är jurist. Skulle åter i händelse af krig det befinnas nödigt, att den i fält uttryckande hären eger en särskild krigsdomstol, kan en sådan, med tillämpning af nu gällande krigslagar, lätt organiseras, och det antal auditörer, som erfordras, erhållas, om ock emot någon för den tid de då tjenstgöra förhöjd aflöning, men det kan alldeles icke vara nödigt att, endast för en sådan händelse, under fredstid underhålla en mängd af onödiga tjenstemän, som kunna bättre använda sin tid. För egen del eger jag ej den speciela sakkännedom, som erfordras för att kunna föreslå de särskilda åtgärder, som i detalj böra föreskrifvas för vinnande af det mål jag afser, men mig synes, att en sådan förändring skulle kunna genomföras utan ringaste svårighet.

På grund af hvad jag nu haft äran anföra får jag ödmjukast hemställa: att Riksdagen ville genom skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, om icke indragning af Kongl. Krigshofrätten äfvensom i fredstid af alla Krigsrätter samt vid arméén och flottan anställde auditörer och vice auditörer efter innevarande års slut må kunna ega rum, så att derefter Krigshofrättens göromål öfverflyttas på de öfriga Hofrätterna, och de mål, som hittills varit handlagda af Krigsrätt, komma att enligt allmänt gällande rättegångsordning vid hvarje ords allmänna under rätt behandlas, men auditörers och vice auditörers göromål i öfrigt öfvertagas af regementsskrifvarne.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukligen.

Stockholm den 1 Februari 1873.

P. Gummesson.